

יום ד', כ"ג בסיון תשע"ב (13 ביוני)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

ואלה ימי השבוע ש-(י)היה...

היום, יום רביעי, **כ"ג בסיון**, ע"פ המסופר ב**מגילת אסתר**, זהו התאריך בו התבטלה גזירת המן להרוג את היהודים והתחלפה בגזרה שהיהודים יהרגו את שונאיהם.

היום נכתבו "האיגרות השניות" ע"י מרדכי היהודי ואסתר המלכה להעביר את רוע הגזירה של המן הרשע ימ"ש להשמיד את העם היהודי. וכן כתוב:

"וְאַתֶּם כָּתְבוּ עַל הַיְהוּדִים כְּטוֹב בְּעֵינֵיכֶם בְּשֵׁם הַמֶּלֶךְ וַחֲתַמוּ בְּטַבַּעַת הַמֶּלֶךְ כִּי כָתַב אֲשֶׁר נִכְתַּב בְּשֵׁם הַמֶּלֶךְ וְנַחֲתוּם בְּטַבַּעַת הַמֶּלֶךְ אֵין לְהִשִּׁיב. וַיִּקְרְאוּ סִפְרֵי הַמֶּלֶךְ בַּעַת הַיּוֹם הַזֶּה הַשְּׁלִישִׁי הוּא חֹדֶשׁ סִיוָן בְּשָׁלוֹשָׁה וְעֶשְׂרִים בּו וַיִּכְתַּב כָּכָל אֲשֶׁר צִוָּה מְרַדְּכֵי אֶל הַיְהוּדִים וְאֶל הָאֲחַשְׁדָּרְפָּנִים וְהַפְּחוֹת וְשָׂרֵי הַמְּדִינוֹת אֲשֶׁר מָהְדוּ וְעַד כּוֹשׁ שֶׁבַע וְעֶשְׂרִים וּמֵאָה מְדִינָה מְדִינָה וּמְדִינָה כִּכְתָבָהּ וְעַם וְעַם כָּלִשְׁנוּ וְאֶל הַיְהוּדִים כִּכְתָבָם וְכָלִשְׁוֹנָם. וַיִּכְתַּב בְּשֵׁם הַמֶּלֶךְ אַחֲשֵׁרוֹשׁ וַיַּחֲתֵם בְּטַבַּעַת הַמֶּלֶךְ וַיִּשְׁלַח סִפְרִים בְּיַד הָרָצִים בְּסוּסִים רַכְבֵי הָרֶכֶשׁ הָאֲחַשְׁתָּרְנִים בְּנֵי הָרַמְכִים. אֲשֶׁר נָתַן הַמֶּלֶךְ לַיְהוּדִים אֲשֶׁר בְּכָל עִיר וְעִיר לְהַקְהֵל וְלַעֲמֹד עַל־נַפְשָׁם לְהִשְׁמִיד וְלְהַרְגַּ וְלֹאֲבֹד אֶת כָּל חַיִּל עִם וּמְדִינָה הַצָּרִים אֶתֶם טוֹף וְנָשִׁים וְשָׁלָלָם לְבוֹז."

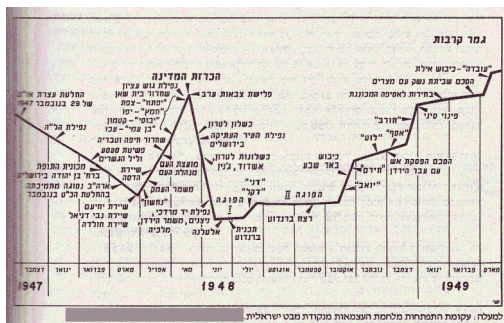
[לוח דבר בעתו]

[מגילת אסתר ח' 8-11]

בשנת ת"ש (5700-1940), הודיעו הרוסים לאלפי הפליטים היהודיים בגליציה המזרחית, כי הם יכולים להירשם כאזרחים רוסיים. והרב איציק'ל מאנטוורפן זצ"ל (שהיה עמם) אמר שלא יירשמו. ליל שבת קודש, כ"ג בסיון, הגלו הרוסים לסיביר את כל אלה שלא נרשמו. הגולים ראו בכך גזירה איומה, אך הרב אמר להם שיום זה מוכן לטובה (כוונתו למאמר הנ"ל על 'האיגרות השניות') וממנה לא תצאנה רעות! דבריו נשארו סתומים עד שנה לאחר מכן. בסיון, שנת תש"א, בכבוש הגרמנים, ימ"ש, את מזרח גליציה, כל הנמצאים בה נהרגו על קידוש השם, בעוד שכל הגולים נשארו בחיים!

[לוח דבר בעתו]

=====

מחר, יום חמישי, **כ"ד בסיון** בשנת ה'תש"ח [1948-5708], הכוחות הבריטיים האחרונים עזבו את ארץ-ישראל, כמעט 7 שבועות לאחר קום המדינה.

הפינוי הושלם עם כניסת צי האוניות הישראלי לנמל חיפה. דוד בן-גוריון, שנכח בטקס, הניף את הדגל בנמל, וזכה לתשואות כשאמר בנאומו: "אנו מוכנים לפגוש את אויבינו ביבשה, בים ובאוויר."

[ישראל 50]

וגם מחר, **כ"ד בסיון**, לקראת סיום מלחמת העולם ה-1 בשנת 1918, נפגש ד"ר חיים ויצמן עם האמיר פייסל, בנו של חוסיין, מנהיג המרד הערבי, במחנהו שבין עקבה לעמאן. השניים דנו בדרכים לשיתוף-פעולה בעתיד בין היהודים לבין הערבים. הסכם ויצמן-פייסל היה הסכם שנחתם בלונדון ב-3 בינואר 1919 בין חיים ויצמן בשם התנועה הציונית, לבין האמיר פייסל, בנו של חוסיין מלך חיג'אז, בשם הממלכה

"כי לא-יטש ה' עמו וְנַחֲלָתוֹ לֹא יַעֲזֹב." [תהלים צ"ד 14]

מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום **רביעי**

בשמחה ובטוב לבב, בתפילה ליום טוב ונעים לכל בית ישראל!

הדף מוקדש לפדיון נפשם של נעדרי וכלואי ישראל, ורפואתם השלמה של **יעקב זאב בן נחמה וליעל בת אסתר** בתוך שאר חולי ישראל

יום ד', כ"ג בסיון תשע"ב (13 ביוני)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

החגיג'אזית, והיה אמור להסדיר את היחסים בין התנועה הציונית לבין ממלכה ערבית מאוחדת בראשות פייסל שהייתה אמורה לקום בעקבות תוצאות מלחמת העולם הראשונה והמרד הערבי. ויצמן ופייסל נפגשו לראשונה בעקבה שבעבר הירדן ב-4 ביוני 1918, כאשר ויצמן ביקר בארץ בראשות משלחת ציונית, ופייסל עמד בראש הכוחות המורדים הערביים שנוצרו צפונה. הפגישה עלתה בהצלחה, וגררה פגישות נוספות בין השניים במהלך המשך השנה. בנובמבר הם הגיעו להסכמה שנחתמה בתחילת 1919.

הסעיפים המרכזיים של ההסכם הם . . .

לקריאה נוספת: [\[ויצמן-פייסל\]](#)

=====

יום ששי, כ"ה בסיון - בשנת ה'תש"ע [5770-2010, לפני שנתיים] - נפטר הרב מרדכי אליהו - פוסק, תלמיד חכם, מקובל ומנהיג דתי. כיהן בתפקיד הראשון לציון והרב הראשי לישראל בשנים ה'תשמ"ג-ה'תשנ"ג [1983-1993].

פסיקותיו של הרב אליהו נחשבות כמחמירות באופן יחסי. הוא המשיך את שיטת הפסיקה של יהודי עיראק, בעיקר על פי דרכו של הבן איש חי, זאת בניגוד לשיטתו של הרב עובדיה יוסף, המבסס את פסיקתו על פסקי רבי יוסף קארו. בפסקיו הוא משלב גם אלמנטים מתורת הקבלה, בעיקר קבלת האר"י.

דוגמאות לפסיקותיו הידועות:

1. תמיכה בהיתר מכירה בשנת השמיטה, [12] בעקבות מסורת פסיקה ספרדית בנושא זה.
2. יש לומר הלל בלא ברכה ביום העצמאות, ואין לומר תחנון. [13]
3. קריאה שלא לחתום על "כרטיס אדי" לתרומת איברים, למרות שותפותו להחלטה של מועצת הרבנות הראשית, [14] המתירה עקרונית השתלת לב ממי שמת מוות מוחי. הוא המליץ להעדיף להשאיר את ההחלטה לשעת הצורך, ולא לתת היתר מראש, [15] ואכן, בשאלה מעשית שהובאה לפניו התיר את תרומת האיברים. [16]
4. הסתייג משימוש רחב בבדיקת רקמות לצורך קביעת אבהות, משום שתוצאותיה עלולים להטיל כתם של ממצרות. [17]
5. איסור לאכול מצה עשירה (הנעשית באופן תעשייתי) לספרדים בחג הפסח, כדומה למנהג האשכנזים, מכיוון שיש חשש למים, זאת בניגוד לדעתו של הרב עובדיה יוסף.
6. איסור אכילת טחינה וחומוס שהוכנו על ידי נוכרים, [18] מפני שלשיטתו גם בשומשום, ממנו מוכנים מוצרים אלו, יש איסור בישולי נוכרים. העובדה כי בזמן פרסום דעה זו לא הייתה חברה בארץ אשר הטחינה מיוצרת בה על ידי יהודים,

הובילה למעשה למניעה כללית משימוש במוצרים אלו, על פי דעה זו. בעקבות הפסיקה, מספר חברות החלו לייצר ולהשתמש בטחינה גולמית ללא חשש בישול עכו"ם.

7. איסור לבנות לשרת בשירות לאומי [19]. בנו, הרב שמואל אליהו, נשאל ישירות לדעתו של אביו, והוא השיב כי אביו אינו מתנגד לשרת לאומי באופן גורף, אלא כל מקרה נידון לגופו, וכי יש פעמים שאביו התיר, ויש פעמים שאביו אסר. [20]

לקריאה נוספת: [\[הרב מרדכי אליהו\]](#)

[\[חיי אליהו\]](#) - סרט על דרכיו בקודש של הרב מרדכי אליהו זצוק"ל

=====

"כי לא-יטש ה' עמו וְנִחַלְתּוּ לֹא יַעֲזֹב." [תהלים צ"ד 14]

מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום **רביעי**

בשמחה ובטוב לבב, בתפילה ליום טוב ונעים לכל בית ישראל!

הדף מוקדש לפדיון נפשם של נעדרי וכלואי ישראל, ורפואתם השלמה של **יעקב זאב בן נחמה וליעל בת אסתר** בתוך שאר חולי ישראל

יום ד', כ"ג בסיון תשע"ב (13 ביוני)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

יום שבת קודש, כ"ו בסיון - נפטר **יונתן בן עוזיאל**, **תנא** בדור הראשון לתנאים.

ר' יונתן בן עוזיאל היה תנא* מהדור הראשון לתנאים. 'שמונים תלמידים היו לו להלל הזקן, שלושים מהם ראויים שתשרה עליהם שכניה כמשה רבנו, ושלושים מהן ראויים שתעמוד להם חמה כיהושע בן נון, עשרים בינונים. גדול שבכולן - יונתן בן עוזיאל' [מסכת סוכה כ"ח].
בשעה שישב ועסק בתורה כל עוף שפרח עליו מיד נשרף - 'שהיו מלאכי השרת מתקבצין סביביו לשמוע דברי תורה מפיו' (רש"י).

ר' יונתן בן עוזיאל תרגם את הנביאים לארמית והחל בתרגום הכתובים. ונזדעזעה ארץ-ישראל ארבע מאות פרסה על ארבע מאות פרסה. יצתה בת קול ואמרה: מי הוא זה שגילה סתרי לבני אדם? עמד יונתן בן עוזיאל על רגליו ואמר: אני הוא שגלית סתריך לבני אדם. גלוי וידוע לפניך שלא לכבודי עשיתי ולא לכבוד בית אבא אלא לכבודך עשיתי שלא ירבו מחלוקת בישראל. ועוד ביקש לגלות תרגום של כתובים, יצתה בת קול ואמרה לו דיין! מאי טעמא? משום דאית ביה קץ משיח (שיש בה - בספרי הכתובים- גילוי של ימי קץ המשיח).
ישנה סברה כי היה רווק היות וחשקה נפשו בלימוד התורה ולא רצה לקבל עליו עול אחר ועל כן נפוץ המנהג להתפלל על קברו [העמוקה] בעיקר לנושא הזיווג.
יום פטירתו אינו ידוע אולם נוהגים לערוך הילולא ביום כ"ו סיון.

*[תנאים - כינוי לחכמים בתקופה שמימות ה'זוגות' ועד לחתימת המשנה, כלומר במאה ה-1 וה-2 לסה"נ. הכינוי תנא (שפירושו למסור בעל פה, ללמוד או ללמד) מורה על חכם הנזכר במשנה או חי בתקופת המשנה.]

=====

השבת, שבת מברכים את חודש תמוז -

ראש חודש תמוז יהיה ביום רביעי ולמחרתו ביום חמישי, הבא עלינו ועל כל ישראל לטובה!

=====

יום ראשון, כ"ז בסיון - בשנת ה'תשס"ז [5767-2007, לפני 5 שנים] - שמעון פרס נבחר לנשיאה התשיעי של מדינת ישראל.

חוק-יסוד: נשיא המדינה

1. מעמד

בראש המדינה עומד נשיא.

2. מקום המושב

מקום מושבו של נשיא המדינה הוא ירושלים.

3. בחירה ותקופת כהונה (תיקונים מס' 2 ו-5)

(א)

נשיא המדינה נבחר על ידי הכנסת ל-7 שנים; תקופת כהונתו תיחשב לפי הלוח העברי.

(ב)

נשיא המדינה יכהן תקופת כהונה אחת בלבד.

4. כשירות (תיקון מס' 5)

כל אזרח ישראלי שהוא תושב ישראל כשיר להיות מועמד לכהונת נשיא המדינה.

"כי לא-יטש ה' עמו וְנִחַלְתוּ לֹא יַעֲזֹב." [תהלים צ"ד 14]

מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום רביעי

בשמחה ובטוב לבב, בתפילה ליום טוב ונעים לכל בית ישראל!

הדף מוקדש לפדיון נפשם של נעדרי וכלואי ישראל, ורפואתם השלמה של יעקב זאב בן נחמה וליעל בת אסתר בתוך שאר חולי ישראל

יום ד', כ"ג בסיון תשע"ב (13 ביוני)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

5. מועד הבחירה

בחירת נשיא המדינה תיערך לא מוקדם מתשעים יום ולא יאוחר משלושים יום לפני תום תקופת כהונתו של הנשיא המכהן;

לקריאה נוספת: [\[חוק נשיא המדינה\]](#)

=====

יום שני, כ"ח בסיון, בשנת ה'תש"י [1950-5710] - הכנסת מקבלת את החלטת הררי.

ישראל היא בין המדינות שאין להן חוקה כתובה. להלן גלגוליה של המסגרת החוקתית של המדינה, למן הכרזת העצמאות ועד היום.

אספה מכוננת והכרזת העצמאות

כבר בחלקה השני של הכרזת העצמאות ניתנה הצהרת כוונות לגבי כתיבתה של חוקה למדינת ישראל: "אנו קובעים שהחל מרגע סיום המנדט. . . ועד להקמת השלטונות הנבחרים והסדירים של המדינה בהתאם לחוקה שתיקבע על-ידי האספה המכוננת לא יאוחר מ-1 באוקטובר 1948. . .".

לוח הזמנים שהותוו בהכרזה נדחה בשל נסיבות התקופה (מלחמת השחרור). מהכרזת העצמאות ברור כי הייתה החלטה לכונן חוקה פורמלית. מהדיונים שנערכו בוועדת החוקה של מועצת המדינה הזמנית ניכר כי הנטייה הייתה שהחוקה תהיה עליונה ונוקשה. השינוי במעמדה של האספה המכוננת והפיכתה לכנסת הראשונה (בהתאם לחוק המעבר, התש"ט - 1949) לא היה אמור לרוקן מתוכן את תפקידה הראשי של האספה - משמע, לכונן חוקה. ברם, שינוי השם גרר עמו גם שינוי של מהות, והצביע על המגמה לדחות את כתיבת החוקה.

החלטת הררי

יזמים עזים התנהלו בכנסת הראשונה סביב סוגיית החוקה. בין המתנגדים לכתיבתה של חוקה שלמה היו המפלגות הדתיות וראש הממשלה דוד בן-גוריון. המפלגות הדתיות טענו שלישראל יש כבר חוקה מצוינת - חוקת התורה. בן-גוריון התנגד לחוקה בין היתר מכיוון ששאף לשנות את שיטת הבחירות לשיטה רובית וקבלת חוקה הייתה מקבעת את השיטה היחסית הקיימת. טיעוני נגד נוספים שהועלו מצד הממשלה היו העובדה שהמדינה נמצאת עדיין בתהליך של גיבוש, אשר אינו עולה בקנה אחד עם חוקה קשיחה. כמו כן אוזכרה העובדה שרק מיעוט מהעם היהודי נמצא בישראל, ולכן אין למדינה זכות לקבל חוקה שתחייב את המיליונים שטרם עלו.

המצדדים בכתיבת חוקה, רובם חברי האופוזיציה, ראו בה מקור להגנה על זכויות המיעוט ובלם כנגד שרירות השלטון. טיעונים נוספים שהושמעו בעד חוקה היו עצם הכרתה בקשת רחבה של זכויות אדם בסיסיות העובדה שחוקה משמשת בסיס איתן לחברה חופשית ודמוקרטית וקיומה של חוקה ברוב המדינות הדמוקרטיות.

ביוני 1950 קיבלה הכנסת הראשונה את מה שנודעה כ"החלטת הררי" (על-שם ח"כ יזהר הררי) אשר קבעה כי החוקה לא תתקבל במסמך אחד, אלא תיעשה בשלבים: "הכנסת הראשונה מטילה על ועדת החוקה חוק ומשפט להביא הצעת חוקה למדינה. החוקה תהיה בנויה פרקים-פרקים באופן שכל אחד מהם יהווה חוק יסודי בפני עצמו. הפרקים יובאו בפני הכנסת, במידה שהוועדה תסיים את עבודתה, וכל הפרקים יתאגדו לחוקת המדינה".

ההחלטה נתמכה על-ידי סיעות מפא"י, המפלגה הפרוגרסיבית, הספרדים וויצ"ו. "החלטת הררי" הותירה את סוגיית החוקה עמומה בשני תחומים: הן מבחינת העיתוי להשלמתה, והן מבחינת מעמדה. ההחלטה באשר לנוקשות (דרכי שינויה של החוקה) ולעליונות (של החוקה על-פני כל חקיקה אחרת) נותרה פתוחה. החלטת הררי מנעה מן הכנסת הראשונה ליצור מעשה מוגמר ומושלם של חוקה למדינת ישראל. חוק היסוד הראשון נחקק רק בשנת 1958 על ידי הכנסת השלישית. עד לשנת 1992 נחקקו רק מספר מועט של חוקי יסוד, שחלקם לא עסקו בעניינים מהותיים הנדרשים מחוקה, ובראש ובראשונה בזכויות האדם והגנתן. חוקי היסוד שנחקקו עד לשנת 1992 היו: חוק יסוד: הכנסת, חוק יסוד: מקרקעי ישראל, חוק יסוד: נשיא המדינה (ר' לעיל-כ"ז בסיון), חוק יסוד: הממשלה, חוק יסוד: משק המדינה, חוק יסוד:

"כי לא-יטש ה' עמו וְנִחַלְתוּ לֹא יַעֲזֹב." [תהלים צ"ד 14]

מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום **רביעי**

בשמחה ובטוב לבב, בתפילה ליום טוב ונעים לכל בית ישראל!

הדף מוקדש לפדיון נפשם של נעדרי וכלואי ישראל, ורפואתם השלמה של **יעקב זאב בן נחמה וליעל בת אסתר** בתוך שאר חולי ישראל

יום ד', כ"ג בסיון תשע"ב (13 ביוני)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

הצבא, חוק יסוד: ירושלים בירת ישראל, חוק יסוד: השפיטה, וחוק יסוד: מבקר המדינה. ב-1992 נוספו שני חוקי יסוד העוסקים בזכויות האדם: חוק יסוד: חופש העיסוק וחוק יסוד: כבוד האדם וחירותו....

לקריאה נוספת: [\[גלגולי החוקה\]](#)

=====

יום שלישי, כ"ט בסיון, בשנת ה'תשל"ו [1976-5736] - נחטף מטוס של חברת אייר פראנס לאוגנדה, הנוסעים שוחררו ב'מבצע יונתן' (מבצע אנטבה).

מבצע אנטבה - מבצע יונתן

אחד הארועים המסעירים ביותר שידעה ישראל היה חטיפת מטוס אייר פרנס על ידי מחבלים לאנטבה שבאוגנדה ושחרור בני הערובה במרחק 4,000 ק"מ מישראל. הדרמה החלה עם הגעת הידיעה על חטיפת המטוס שהיה בדרכו מלוד לפריס דרך אתונה.

חטיפת המטוס

ביום א' 27 ביוני 1976 המריא משדה-התעופה בן גוריון מטוס "אייר-בוס" של חברת-התעופה הצרפתית אייר-פרנס שהיה בדרכו לצרפת. המטוס, בו היו 228 נוסעים, נחת לחניית ביניים באתונה שם ירדו 38 נוסעים ועלו 58 נוסעים אחרים. בין העולים למטוס היו גם ארבע מחבלים שהשתייכו לארגונו של ודיע חדאד. שניים מהמחבלים היו גרמנים (גבר ואשה) ושניים אחרים פלסטינים שעלו למטוס בדרכונים מזוייפים ובכרטיסים שניקנו בכווית. רבע שעה לאחר ההמראה מאתונה שלפו המחבלים את נשקם והשתלטו על המטוס. הגרמני וולפריד באזה, שהיה מפקד חוליית המחבלים, השתלט על תא הטייס והורה לקברניט לטוס ללוב. לאחר חיפוש שערכו המחבלים נלקחו מן הנוסעים דרכוניהם. הגברים רוכזו במחלקת התיירים והנשים והילדים במחלקה הראשונה. שני הפלסטינים שמרו על הגברים, המחבלת על הנשים ובאזה מפקד החוליה על תא הטייס. ...

לקריאה נוספת: [\[מבצע יונתן-מבצע אנטבה\]](#)

ולצפיה: [\[youtube: מבצע יונתן\]](#)

ויום זה הוא יום להזהר בו...
באותו יום 30 שנה לאחר מכן, בשנת ה'תשס"ו [2006-5766] - נחטף החייל רב"ט גלעד שליט, שהביאה לתחילת מבצע גשמי קיץ.

=====

בתקוה ובתפילה עוד לשגר דברי תורה על פרשת "שלח" שאותה אנו נקרא בתורה בשבת הקרובה, אנו מתכבדים לצרף כאן מאמר על אודות פרשת "בהעלותך" משבת שעברה. גם הוא עוסק בשאלת המנהיגות – של משה רבינו.

אלדד ומידד ... מי אלה?

"כי לא-יטש ה' עמו וְנִחַלְתוּ לֹא יֵעָזֵב." [תהלים צ"ד 14]

מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום **רביעי**

בשמחה ובטוב לבב, בתפילה ליום טוב ונעים לכל בית ישראל!

הדף מוקדש לפדיון נפשם של נעדרי וכלואי ישראל, ורפואתם השלמה של **יעקב זאב בן נחמה וליעל בת אסתר** בתוך שאר חולי ישראל

יום ד', כ"ג בסיון תשע"ב (13 ביוני)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

בשעה שבני ישראל תובעים ממשה רבינו שהוא ידאג להם מזון אחר חוץ מה"מך" השמימי שזוכים לו בוקר בוקר, " ... ויבכו גם בני ישראל ויאמרו מי יאכלנו בשר. זכרנו את-הדגה אשר-נאכל במצרים חנם את הקשאים ואת האבטחים... ועתה נפשנו יבשה אין כל-בלתי אל-המן עינינו. ... " [ויקרא י"א 4-6] פונה הרועה הנאמן של ישראל לבורא העולם: " ויאמר משה אל-ה' למה הרעת לעבדך ולמה לא-מציתי חן בעיניך לשום את-משא כל-העם הזה— עלי. האנכי הריתי את כל-העם הזה--אם-אנכי ילדתיהו פי-תאמר אלי שאהו בחיקך כאשר ישא האמן את-הינק ... מאין לי בשר לתת לכל-העם הזה... לא-אוכל אנכי לבדי לשאת את-כל-העם הזה כי כבד ממני. " [שם שם 11-14]

עונה לו הקב"ה למשה: "אספה-לי שבעים איש מזקני ישראל אשר ידעת פי-הם זקני העם ושטריו ולקחת אתם אל-אהל מועד והתיצבו שם עמך. וירדתי ודברתי עמך שם ואצלתי מן-הרוח אשר עליך ושמתי עליהם ונשאו אתך במשא העם ולא-תשא אתה לבדך. " [שם שם 17-16]

"ויאצל מן-הרוח אשר עליו ויתן על-שבעים איש הזקנים ויהי פנוח עליהם הרוח ויתנבאו ולא יספו. " [שם שם 25]

בתהליך בחירת הזקנים, 6 נלקחו מכל שבט – 72 בסה"כ. אך ה' ציווה רק על 70. נעשתה הגרלה עם 72 פתקאות – על 70 היה כתוב "זקן", ועל 2 לא כתוב כלום. השניים האלה שמשכו את הפתקאות הריקות היו **אלדד ומידד**, שעלים מעידה התורה: "וישארו שני-אנשים במחנה שם האחד אלדד ושם השני מידד ותנח עליהם הרוח... ויתנבאו במחנה. וירץ הנער ויגד למשה ויאמר אלדד ומידד מתנבאים במחנה. " [שם שם 26-27]

מספרים על פרש שרכב על סוסו במדבר אי-שם בספרד. פתאום הוא פגש רועה צאן ומשום עניין לדבר עם מישהו, עצר. בהמשך שיחתם, שואל אותו רועה הצאן את הפרש, "האם בכוונתך להגיע לכרך הסמוך?" כאשר ענהו שיוכל, שואל אותו, "האם תוכל לקחת לי לוטרינר אחד הכבשים שלי שהוא חולה?" "אין בעיה", השיב הפרש. ואז, קרה משהו נפלא. שולח רועה הצאן את כלב השמירה שלו להביא את הכבש החולה. הכלב מקפץ על גבי הכבשים, מגיע לאותו כבש וחוזר איתו למקום בו עמדו השניים. הפרש פעור פה. הוא שואל את רועה הצאן, "איך הוא ידע איזה מן הכבשים הוא החולה?" [אני הייתי שואל, באיזו שפה דיברו, רועה הצאן וכלבו, שהבינו זה את זה. אבל, מי אני להבין דברים כאלה... מג] רועה הצאן מופתע מן השאלה. "מה, הראית פעם 2 כבשים שנראים בדיוק אותו הדבר?"

מי ישאל שאלה כזו אלא רועה אותו הצאן? מי ישאל איך קוראים לכל אחד מתאומים – כולם. אך **לא האמא**. היא יודעת להבחין בין בניה בכלל, אף בין בני חמישיה בפרט! רועה הצאן מכיר את הייחודי בתוך כל אחד ואחד מהכבשים שלו.

התורה אינה מפרשת מי אלה היו – **אלדד ומידד**. רק דווח שהם "מתנבאים במחנה". האם שואל **משה** מי אלה? והנה, רק עכשיו סיימו את מפקד העם – 600,000 רגלי. ומשה מכיר כל אחד ואחד בשם. הוא גם מכיר את המיוחד שבכל אחד מהם. "מה, הראית פעם

"כי לא-יטש ה' עמו ונחלתו לא יעזב. " [תהלים צ"ד 14]

מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום **רביעי**

בשמחה ובטוב לבב, בתפילה ליום טוב ונעים לכל בית ישראל!

הדף מוקדש לפדיון נפשם של נעדרי וכלואי ישראל, ורפואתם השלמה של **יעקב זאב בן נחמה וליעל בת אסתר** בתוך שאר חולי ישראל

יום ד', כ"ג בסיון תשע"ב (13 ביוני)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

2 יהודים שהם בדיוק אותו הדבר? בתהלים קמ"ז, מתארים את ה' כך: "מוֹנֶה מִסְפָּר לְפוֹכְבִּים לְכֻלָּם שְׁמוֹת יִקְרָא." [שם 4] בעיני בורא העולם, גם לכל כוכב וכוכב, יש 'אישיות' משלו, יש לו תפקיד מיוחד, יש לו שם מיוחד. "מה, הֲרֵאִית פֶּעַם 2 כּוֹכָבִים שְׁנֵרָאִים בְּדִיּוֹק אוֹתוֹ הַדְּבַר?" בפרקי אבות, אנו למדים: "אל תהי בז לכל אדם, ואל תהי מפליג לכל דבר, שאין לך אדם שאין לו שעה ואין לך דבר שאין לו מקום." [פרק ד' משנה ג']

=====

בברכת שבוע טוב ומבורך לכל משפחת קוראי הדף 😊,
ברכה ומרדכי

"כי לא-יטש ה' עמו וְנִחַלְתוּ לֹא יַעֲזֹב." [תהלים צ"ד 14]

מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום **רביעי**

בשמחה ובטוב לבב, בתפילה ליום טוב ונעים לכל בית ישראל!

הדף מוקדש לפדיון נפשם של נעדרי וכלואי ישראל, ורפואתם השלמה של **יעקב זאב בן נחמה וליעל בת אסתר** בתוך שאר חולי ישראל